

המביא גמ פרק ראשון גיטין

יא.

עין משפט
נר מצוה

סב א מיי פכ"ז מהל' מלוה ולוה הלכה א
[ב] סמג עשין נד טוש"ע
חור"מ סי' סח סעי' א:
סג ב מיי שם טוש"ע שם
סעי' ב:
ג [מיי] פכ"ד מהל' מלוה
ולוה הלכה ה[א]:

פסקי רי"ד

[illegible]

הורמין: בנו"ן גר"ת דלח מסקי ישראל הכי להורמין הוא שם שטן ושד^א אלל הורמין בזיי"ן הוא לשבח צפ' אחד דיני ממונות (סנהדרין דף לג). מפלגה דידך ולעיל להורמין ולתחת להורמין^ב הראשון בזיי"ן והשני בנו"ן ורש"י גרים תרבייהו בזיי"ן אלל בששני גרים דלהורמין ואיפרח הורמין (צ"ב דף ת). מפרש ר"ת חן מאת המקום דליפרח לשון חן כמו אפריון נמטייה כו' (צ"מ דף קט). ושם^ג ולא כרש"י דפירש צפרק שני דנדה (דף כ): ידו"פ של שדים היו להם :

אבודיינא. הכל שם אחד[†]

לדבּוּ שֶׁס יִשְׂרָאֵל
בַּהֲשׂוֹכֵר אֶת הַפְּעוּלִים ("מ"ד ק' נג':)
אֲבוּ אֶפְקִיד כִּיתְנָח זִי רוּיָא:
שְׁבַתָּא. גְּרַסִי^א לְשַׁבְּתִי
 שֶׁס יִשְׂרָאֵל הוּא
 בְּצֻמָּה מִקּוֹמוֹת אֲבָל "שְׁבַתָּא"^א הוּא
 רֹחוֹ רַעֲה דְלֹאמֵר צִפְרָק זִי הַבֶּשֶׁר
 (חולין דף קז: פ') :

במא"י. גרסינן דצט"י שם ישראל

כדאמר בקידושין (דף קצ"ב) צ"ל צדקה רוחיה לא גיטא דחירותא שהיה עבד מחזיק עצמו כשארל:

לפלוג וליתני בדידה. ואם תאמר

אדרבה^א חיקשי ליה גופא
דמתני' למה פסלו בזהדיט כיון דליכא
עדי מסירה ושמות מוזבחהי^ב וי"ל דגורין
בזהדיט גיטי נשים אטו שאר שטרות
דפסלי בזהדיט^ג אף בעדי מסירה
דלמא אחי להכשיר בלא עדי מסירה
כמו בערכאות^ד אע"ג דבסמוך אפילו
רבנן^ה דפסלי שאר שטרות בזהדיט
בעדי מסירה מכשירין בגיטי נשים^ו
ולא גורין אטו שטרות מ"מ לא היה
יכול הגמרא לעשות קושיא מזה
דילמא תנא דמתניתין גזר:

נעשה כמי שנעשו בהדיוט

שטרות שנעשו בהדיוט דפקילי אפי' בשמות מובהקין ועדי מסירה שלא יבא להכשיר בלא עדי מסירה כמו בערכאות דאי חזו שום הכשר בהדיוט

ות ולומר דאין חילוק בין ערכאות
 ז' עדי מסירה: **נ** נחלקו ר"ע
 פירוש כל השטרות העולים בערכאות
 שברים האי כי דיניה והאי כי דיניה שאר
 ושאחריו עבדים בעדי מסירה ושמות
 געשו כהדיטו פירוש שמות מוצנכות
 בשם ולא גזר שצא להכשיר אף בלא
 פוסלין פוסלין שצא שטרות דעריין **י**
 וית דכשירין בערכאות בלא עדי מסירה
 אפי' בערכאות לא מתכשרי אלא בעדי
 ג' אומר אף אלו כשירין כו' כלומר
 במקום שאין ישראל חותמין פירוש
 יצא לטעות לומר שהן ישראל ופרץ
 ליגזור פירוש כיון דבמקום שישאל
 טו שמות שאין מוצנכות אסן כן מוסר
 ר' אטו מקום שחותמין אפי' פ' דקו
 מצר למקשה שח' דחשישין כולי האי
 כן נראה לר"י לפרש שיטה זו:

הכא דקצר כרבי אלעזר דאמר עדי

וְהָיָה אִפְרַיִם לְדִבְרָק גַּם פֶּשֶׁט (צ"ד 7)
 וְקָמָה מִשְׁמַע דְּסִבְרָא לִי דְעַי חֲמִימָה
 דְּרַבִּי אֲלַעֲזָר וְלֹא זִשְׁאָר שְׁטוּת כְּהֵן
 (א: וְהָא' בְּעֵינָן כְּתָב שְׁאִינוּ יִבְרָא
 זִנְיָטִין דּוּקָא וְלֹא זִשְׁאָר שְׁטוּת (ט:)
 (שְׁטוּת) וְסָפֵר תּוֹרָה תְּפִלִּין וּמִזְוָחוֹ
 אִם שְׁלֹשָׁה דְהֹא קִלְפִּים שְׁלוֹ אֵין יִכּוּלִין
 אִם דְּלֹא אִפְרַיִם וְהֵינּוּ כְּעִיזָא דְשִׁנִּי (טו:)
 עֲדִים

עדים

בשמות מובהקין היכי דמי שמות מובהקין
אמר רב פפא כגון הורמיו ואבדוינא בר
שיבתאי ובר קידרי ובאטי ונקים אונא אבל
שמות שאין מובהקים מאי לא אי הכי ארתני
סיפא לא הוזכרו אלא בזמן שנעשו בהדיוט
לפלוג וליתני בדידה בד"א בשמות מובהקין
אבל שמות שאין מובהקין לא הכי נמי קאמר
בד"א בשמות מובהקין אבל בשמות שאין
מובהקין נעשה כמי שנעשו בהדיוט ופסולין
ואיבעית אימא סיפא אתאן לגיטי ממון והכי
קאמר לא הוזכרו גיטי ממון דפסולים אלא
בזמן שנעשו בהדיוט תנא ^אאמר ר' אלעזר
בר' יוסי כך אמר ר"ש לחכמים בצידן לא
נחלקו ר"ע וחכמים על כל השטרות העולין
בערכאות של עובדי כוכב"ש שאע"פ שחותמיהן
עובדי כוכבים כשרים ואפי' גיטי נשים
ושחרורי עבדים לא נחלקו אלא בזמן שנעשו
בהדיוט שר"ע מכשיר וחכמים פוסלים חוץ
מגיטי נשים ושחרורי עבדים רשב"ג אומר
אף אלו כשירין במקום שאין ישראל חותמין
אבל במקום שישראל חותמין לא מקום שאין
ישראל חותמין נמי ליגזור אטו מקום שישראל
חותמין שמא בשמא מחליף אתרא באתרא
לא מחליף רבינא סבר לאכשורי בכנופיאתה
דארמאי א"ל רפרם ^אערכאות תנן אמר רבא
האי שטרא פרסאה דמסריה ניהליה באפי
סהדי ישראל מגבינן ביה מבני חרי ^אוהא
לא ידעי ^אלמיקא בדידעי והא בעינא כתב
שאינו יכול לזייף וליכא בדאפיצין ^אוהא בעינא
צריך שיחזיר מענינו של שמר בשימא אחרונה
ולוכא בדמדהר א"ה ממשעבדי נמי לית ליה
קלא בעא מיניה ריש לקיש מר' יוחנן
עדים

וְעַתָּה נִשְׁמָע: כְּרִשִּׁים בְּמִקְוֶה
 חֲסִים שֶׁאַתָּה מְכַשִּׁיר אֶתְּמִי
 וְעַל שֶׁאֵין הַעֲבֹדִי כֹּכְבִים
 יִרְאֶה וְתוֹמָתִי בְּזוֹתָהּ הָעֵר
 מִן עֲלִיָּהּ וּמִסָּר לָהּ מִיְּהִיָּה
 אֶע"פ שֶׁהַשְׁמֹת הֵלְלוּ
 מִמְּכַסֶּת בְּהִי אֲמִי לֹא־כִשּׁוּרִי
 מִן יִשְׂרָאֵל חוֹסֵמָן. כִּי הִיכִי
 מוֹצֵהָקִין: סִבָּר לֹא־כִשּׁוּרִי.
 עֲרֻכָּלוֹת: שְׁעָרָא פְּרַסְכָּא.
 יִיטוֹת עֲלִיו: וְהָא לֹא יִדְעִי.
 עֵי: מִאי נִיהוּ וְהִיכִי מִסְהָדִי
 וְיִי. שִׁיחָא הִקְלָב מִתּוֹקִין
 עֵי וְזֹבֵא אִין אֲדָם עוֹשֶׂה בָּהּ
 לִפְרִי פְּרִיָּים אִינִם מְעוֹבְדִים
 וְנִתְּבוּ וּמִנִּיחַ חֲתִימַת הָעֵדִים
 שֶׁל שְׁעָרֵי בְּשִׁטֶּה אַחֲרוֹנָה.
 מִן פְּלוּי אֲכַל מַה דְּתִבּוּ
 אַחֲרוֹנָה: לִיָּה לִיָּה קִלָּא.
 אֲשֶׁטְרָא אִינוֹן מִפְּקִי לְקִלָּא
 הוּא יִדְעָנָא דְּמִשְׁתַּעֲבָד לָךְ
 הִי יִשְׂרָאֵל טְרִיף מִמִּשְׁתַּעֲבָדִי:
 עֲדִים

יציא

להודיין^כ וא"ת והיאך חנו
כדמוכח בכמה דוכתי ואור
(:f) גצי ס"ת קאמר^{כז} הא ל

ואי אבא הכא דלית ליה קלא לא ידע
בה הני מילי מלוה על פה ואי טעין
עמי ומכאן סיוע למה שכתבתי בגט פ
לוה על פה אי טעין ואמר פרעתי נא
אע"פ ששמותיהן כשמות עובדי כו

הן כשמות עו

מסורת הש"ס

[illegible]

לעזי רש"י

גל"ש [גלי"ש]. עפץ
בלוט.

מוסף תוספות

[illegible]

ה קלף.

(א) נראה ד"ל דאף בשטר כזה דאינו גובה ממשעבדי יכול לטעון שטרך צידי כו'. (ב) דאף בשטר כזה יכול לטעון שטרך וכו'. (ג) ע"י תוס' כתובות דף כא. ד"ה הוליא.